

богата мушия, която принадлежеше на единъ старъ и нещастенъ бѣлгаринъ. Преди нѣколко години азъ отидохъ на тая мушия по мои частни работи и останахъ да пре-  
нощувамъ у нашия старъ бѣлгаринъ,  
у когото бѣше дошалъ на гости и Хаджи  
Ничо. Утренята азъ станахъ рано и ути-  
дохъ на полето да прегледамъ кравите,  
които мислѣхъ да купа у дѣда Стояна.  
Така са наричаше старецътъ. Трѣба да  
забѣлѣжа тука, че мушията са намира на  
брѣгътъ на рѣка Ардишъ. Брѣговете на  
тая рѣка сѣ тѣжрде живописни; но роско-  
шеството на селската природа никакъ не  
сѣотвѣтствува на сиромашията и на го-  
лотията на селѣните. Кѣщите на тия си-  
ромаси приличатъ на кочини и на оборе,  
а ослѣпителниятъ блѣскъ и зелената ра-  
стителность сѣ нищо друго, освѣнъ гор-  
чива присмивка надъ покѣсаните и ука-  
ляните дрипеле, които носи така нарѣ-